

Toekomst

Toekomst: wellicht een wat vreemd thema zo op het eind van het 48ste seizoen.

In deze dienst van breken en delen komen diverse kanten van toekomst voor.

Als je de Jongerenkerk binnenkomt hebt u wellicht, nu iets verborgen achter de ballonnen, de poster gezien met de tekst: 'Mijn toekomst, een droom die ik heb en niet loslaat'.

Maar er zijn meer mensen die dromen hebben zoals in de eerste tekst van Maarten Luther King waarin deze droomt van: dat er ooit een stralende morgen komt.

We kennen zo'n beeld, zo'n droom ook uit Jesaja waarin Jesaja enkel eeuwen voor Christus, ons een toekomstperspectief schildert waarin een wolf zich zal neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer;

Kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden.

Een koe en een beer grazen samen, hun jongen liggen bijeen; een leeuw en een rund eten beide stro.

Bij het hol van een adder speelt een zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang.

Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil.

Het is dat beeld, de droom dat Jesaja vertelt over Vrede en gerechtigheid door de telg van Isaï.

Die telg is Jezus en in zijn naam zijn wij hier samengekomen.

Die stralende morgen, dat beeld van Jesaja is er nog niet en daarom hoorden we zojuist een stuk uit Marcus. En zoals Jezus eens lang geleden zijn vrienden op pad stuurt worden wij vandaag op weg gestuurd. Welk schoeisel je aantrekt daar mag ieder van ons zelf een keuze uitmaken, dat hoorden we in de gedachte voor het fragment uit het evangelie.

Die tekst sloot af met de opmerking welk schoeisel je ook kiest, als we maar samen op weg zijn.

En zo hebben we geprobeerd als Jongerenkerk het afgelopen 48ste seizoen samen onderweg te zijn geweest als gemeenschap van de Jongerenkerk Venlo. Ieder heeft daar haar of zijn steentje aan bijgedragen in dat afgelopen seizoen en in de afgelopen 48 jaar.

Het eerste hele seizoen zonder Leo Brueren maar wel in zijn geest. Ook Leo had een visioen voor de Jongerenkerk en voor de stad en dat visioen, zo heb ik dat uit gesprekken met hem begrepen is, dat de Jongerenkerk ertoe doet door in die stad actief te zijn.

Actief te zijn door aandacht te hebben voor met name die onderkant van onze samenleving dichtbij huis in deze stad maar ook buiten de stadsgrenzen. Leo trok daarbij af en toe de stoute schoenen aan, niet opgenomen in de tekst die we hoorden, als hem iets niet beviel.

Hij had korte lijntjes naar belangrijke en invloedrijke mensen binnen deze stad en die trok hij dan ook aan de jas als dat nodig was. Die korte lijntjes zijn er nog maar dan via andere kanalen maar we gebruiken ze wel door ook nu nog steeds als mensen in de knel komen in actie te komen.

Maar ook voor de Jongerenkerk had hij een visioen. Het moest een plek zijn waar iedereen welkom zou zijn en waar de boodschap van die telg van Isaï leeft en wordt gedaan. Die boodschap vatte hij altijd samen in een eenvoudig woord: liefde.

Zo eenvoudig zoals dat klinkt is dat echter niet want anders was die stralende morgen er al lang geweest en was het visioen van Jesaja geen visioen meer maar werkelijkheid.

Daarom stuurt Jezus ons vandaag weer op pad. De vakantietijd nodigt ons sowieso uit om op pad te gaan. Velen van ons trekken er in de komende weken op uit. Bezoeken verre oorden of mooie ontspannende plekken dichtbij. De vakantietijd is bij uitstek een tijd van onthaasten en van ont-moeten. Het is een tijd die ons uitnodigt om stil te staan bij het leven van alledag waarin we vaak geen of te weinig tijd hebben of ons nemen om na te denken over waar we mee bezig zijn of juist niet mee bezig zijn, wat ons beweegt, waarheen we onderweg zijn, wat ons visioen is.

Mag de vakantietijd een uitnodiging zijn om in de komende weken in de luwte, lekker liggend in een hangmat of een luie stoel met een lekker glas wijn of een koel biertje wel eens te doen. En dat wij straks dan aan het begin van het 49ste seizoen opgeladen, vol nieuwe energie, vol inspiratie stappen, voetstappen zetten op weg naar die stralende morgen, dat visioen van Jesaja, dat visioen van Leo, visioenen die wellicht ook onze visioenen zijn want ieder wil toch dat deze wereld een goede plek is voor een goed leven, het goede leven voor eenieder.

Als wij straks in augustus, staand aan het begin van het 49ste seizoen, tegen elkaar zeggen: die stralende morgen, dat visioen

van Jesaja, dat visioen van Leo de Jongerenkerk als levende gemeenschap voor stad en kerk, is ook ons visioen waarvoor wij op weg naar 50 jaar Jongerenkerk in 2015 ons gaan inzetten, dan kunnen en mogen we dat doen onder het toezicht van Leo als hij straks na deze viering een mooie plek krijgt in ons voorportaal waar hij telkens weer ziet wie binnen komt, wat er gebeurt, wat wij van zijn en onze Jongerenkerk maken.

Voor de komende weken: trek er gerust op uit. Kom tot rust en neem tussendoor de tijd om na te denken over toekomst: toekomst voor jezelf, de ander, de wereld en welke verantwoordelijkheid jij daarin hebt zoals Dorotheë Sölle ons immers laat weten: wat van onze aarde worden zal, daar zijn wij verantwoordelijk voor.

Dat het zo mag zijn.